

**Національний університет біоресурсів і
природокористування України**

Юридичний факультет

Кафедра теорії та історії держави і права

**Студентський науковий гурток «Клуб юних
теоретиків»**

**Студентський науковий гурток «Дискусійний
клуб «De jure!»**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

учасників

XVI ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО- ПРАКТИЧНОЇ ОНЛАЙН-КОНФЕРЕНЦІЇ «ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ ОЧИМА МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ»

16 листопада 2023 р.

м. Київ

УДК: 340:167.1:378.2

Матеріали XVI Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції
«Проблеми юридичної науки очима молодих науковців»

П.78

Проблеми юридичної науки очима молодих науковців : зб. наук. пр. XVI
Всеукр. наук.-практ. онлайн-конф. (м. Київ, 16 листопада 2023 р.) / Укладачка:
Віра Качур. К., 2023. 234 с.

У збірнику подані наукові здобутки учасників, що присвячені
проблемам юридичної науки.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

**За зміст наукових матеріалів відповідальність несуть їх автори та
наукові керівники**

Особливості застосування приватно-правових норм в сучасному правовому просторі: аналіз юридичних аспектів

В сучасному світі, правовий простір надто важливий для регулювання відносин між особами та організаціями. Одним із ключових аспектів правової системи є приватно-правові норми, які визначають взаємодію між приватними суб'єктами. У цій статті ми розглянемо особливості застосування приватно-правових норм у сучасному правовому просторі та проведемо аналіз юридичних аспектів цього питання.

Приватно-правові норми, також відомі як цивільні норми, становлять частину правової системи, що регулює відносини між приватними особами та юридичними суб'єктами. Основне їх завдання - забезпечення прав та обов'язків осіб у сфері особистих і майнових відносин. Вони охоплюють такі аспекти, як власність, договори, спадщина, обов'язки і відповідальність сторін, права і обов'язки співвласників та інші питання цивільного права.

Приватно-правові норми можуть включати в себе такі розділи:

1. Власність: Регулює права та обов'язки осіб щодо володіння, користування та розпорядження майном.

2. Договори: Визначає правила укладання, виконання та припинення угод між сторонами.

3. Спадщина: Регулює порядок передачі майна від померлого особи до спадкоємців.

4. Зобов'язання та відповідальність: Визначає обов'язки сторін за угодами та встановлює відповідальність за їх невиконання.

5. Особисті неімовірні права: Захищає права на життя, гідність, недоторканість особи тощо.

6. Сімейне право: Включає в себе відносини, пов'язані з шлюбом, розлученням, усиновленням та іншими аспектами сімейного життя.

7. Спадкове право: Встановлює порядок спадкування майна після смерті особи.

Ці норми сприяють створенню чіткого правового фреймворку для функціонування суспільства, а також надають особам можливість захищати свої права в судовому порядку, у випадках невиконання чи порушення цих норм.

Приватно-правові норми, подібно тонкому вишиванню на полотні права, визначають спосіб, яким взаємодіють суб'єкти в цивільному суспільстві. Їх характеристика полягає в тому, що вони регулюють особисті та майнові відносини, дозволяючи визначати права та обов'язки сторін. Особливість приватно-правових норм – у їх гнучкості та здатності адаптуватися до змін в суспільстві, забезпечуючи вибірковість та ефективність вирішення конфліктів.

1. Регулювання відносин між приватними особами: Приватно-правові норми встановлюють правила для відносин між фізичними та юридичними особами, які можуть включати такі аспекти, як власність, угоди, спадщина тощо.

2. Самостійність волевиявлення сторін: Вони надають можливість особам визначати свої права та обов'язки в межах чинного законодавства. Це означає, що сторони можуть укласти угоди, обирати способи вирішення спорів тощо.

3. Захист власності та контрактних прав: Приватно-правові норми забезпечують правовий захист власності та угод, що дозволяє особам впорядковувати свої фінансові та майнові відносини.

4. Гнучкість і адаптабельність: Вони можуть бути змінені або доповнені відповідно до змін суспільних потреб та економічних умов.

5. Судовий захист прав та обов'язків: У разі порушення приватно-правових норм, сторони мають можливість звернутися до суду для врегулювання ситуації та відстоювання своїх прав.

6. Різноманіття сфер застосування: Приватно-правові норми охоплюють широкий спектр сфер, включаючи цивільне право, сімейне право, спадкове право, трудове право та інші.

7. Залежність від волі сторін та дотримання угод: Вони часто базуються на тому, чи уклали сторони угоду, та вимагають її дотримання.

8. Орієнтація на індивідуальні інтереси: Приватно-правові норми дозволяють особам захищати свої особисті та майнові інтереси в рамках встановлених законом меж.

9. Створення рівних умов для всіх учасників: Забезпечують адекватний захист прав і можливостей незалежно від юридичного статусу чи соціальних характеристик осіб.

Ці характеристики та особливості роблять приватно-правові норми важливою частиною правової системи, що сприяє розвитку громадянського суспільства та функціонуванню ринкових відносин.

Оглядаючи судову практику та прецеденти, вражає різноманіття юридичних сценаріїв, які формують стандарти в розв'язанні справ. Аналізуючи рішення суду, виділяються ключові тенденції та прогалини в інтерпретації законів. Прецеденти відображають не лише юридичну логіку, але й враховують соціокультурний контекст, надаючи системі правосуддя гнучкість та адаптивність до змін у суспільстві.

1. Збір та аналіз матеріалів судових рішень: Спочатку проводиться збір рішень, які стосуються конкретної ситуації або питання. Це можуть бути рішення вищих і нижчих судів, які вирішили подібні справи.

2. Виявлення прецедентів: Після збору матеріалів відбувається виявлення прецедентів - судових рішень, які мають значущість для подальших подібних справ. Ці прецеденти встановлюють принципи та правила, які можуть бути використані судами для вирішення подібних справ у майбутньому.

3. Аналіз прецедентів та порівняння з конкретним випадком: Проводиться аналіз прецедентів з урахуванням особливостей конкретного випадку. Важливо визначити, чи є подібність чи різниця між обставинами, що може вплинути на вирішення.

4. Врахування обставин та нормативних актів: Крім судових рішень, аналізується існуюче законодавство та інші нормативні акти, які можуть мати вплив на вирішення питання.

5. Формулювання юридичної позиції: На основі проведеного аналізу розробляється юридична позиція, яка може включати в себе посилання на прецеденти та нормативні акти, що підтримують позицію сторони.

6. Аргументація та захист юридичної позиції: Отримана юридична позиція аргументується та представляється перед судом для захисту і доведення її правомірності та обґрунтованості.

Важливо пам'ятати, що прецеденти можуть мати різний ступінь авторитету в залежності від юрисдикції та рівня суду, який їх встановив. Також слід враховувати можливість, що прецеденти можуть бути переглянуті або відмінені в майбутньому.

Загалом, аналіз судової практики та прецедентів допомагає вирішити складні правові питання, надаючи засновану на попередніх рішеннях правову позицію.

Приватно-правові норми відіграють надзвичайно важливу роль у регулюванні відносин між приватними особами в суспільстві. Вони надають можливість особам укладати угоди, визначати свої права та обов'язки, а також вирішувати спори в рамках встановлених законом норм.

Ці норми визначають правовий статус громадян та юридичних осіб, власність, спадщину та інші важливі аспекти громадянських відносин. Важливою характеристикою приватно-правових норм є їх гнучкість та адаптабельність до змін у суспільстві та економіці.

Успішна функціонування приватно-правових норм забезпечує ефективність ринкової економіки, захист прав та інтересів громадян, а також сприяє стабільності та розвитку суспільства в цілому. Таким чином, розуміння та дотримання приватно-правових норм є важливою передумовою для сучасного громадянського суспільства та його економічного розвитку.

Література

1. Колесников В. О. Цивільне право України: загальна частина: навч. посібник. – Харків: Право, 2019.

2. Хвостов В. В. Загальна частина цивільного права України: навч. посібник. – Харків: Право, 2019.

3. "Цивільне право України. Загальна частина" - Колесников В.О.

4. "Загальна та особлива частини цивільного права України" - Лукашевич І.Г., Шемшученко Ю.М.

5. "Загальна частина цивільного права України" - Хвостов В.В.

6. "Цивільне право України: загальна частина: навч. посібник" - Колесников В.О.